

## Portugália - Universidade Catolica Portuguesa – 2025/26\_1

A liszaboni Erasmus félévem összességében egy rendkívül meghatározó és pozitív élmény volt, amely nemcsak tanulmányi szempontból adott sokat, hanem személyesen is rengeteget fejlődtem általa. Lisszabon már első pillantásra is magával ragadó város: a dombokra épült utcák, a színes, csempékkel borított házak (az *azulejo*-k), valamint az Atlanti-óceán közelsége és a nagy földrajzi felfedezések emlékezete különleges hangulatot adnak neki.

Az Universidade Catolica Portuguesa-n a mesterképzéses óráim jellemzően délután, körülbelül 17:00 és 20:00 között voltak. Ez a portugál egyetemi rendszerben nem ritka, és egy idő után kifejezetten előnyösnek éreztem, mert a délelőtti szabadok maradtak. Ilyenkor volt időm tanulni, ügyeket intézni vagy egyszerűen csak élvezni a várost – leszaladni a Tejo-partra vagy napozni egy kilátóponton (*miradouro*), ami a helyiek körében is nagyon népszerű időtöltés.

Emellett felvettem egy portugál nyelvórát is, amiért kreditet is kaptam. Ezt mindenkinek kifejezetten ajánlom, aki Lisszabonba készül Erasmusra. Ezek az órák korábban kezdődtek, délután kettő körül. A portugál nyelv elsőre nehéznek tűnhet, főleg a kiejtése miatt, de már alap szinten is nagyon sokat segít a mindennapokban, mert van, hogy a helyiek nem beszélnek angolul. Emellett a nyelvórákon keresztül a portugál kultúráról is sok érdekességet tanultam, például a híres *fado* zenéről, amely melankolikus hangulatával a portugál életérzést, a „saudade”-t (egy nehezen lefordítható, nosztalgikus érzelmet) fejezi ki.

Az egyetemi követelmények összességében magasabbak voltak, mint itthon. Egy-egy kurzus során nemcsak vizsgát kellett tenni, hanem gyakran prezentációt tartani és beadandót írni is. Sokat fejlődtem prezentációs készségeimben és abban is, hogyan kell nemzetközi közegben együtt dolgozni másokkal. A tanárok egyébként kifejezetten segítőkészek és felkészültek voltak, ami sokat könnyített a helyzeten.

Az adminisztráció azonban nem mindig működött gördülékenyen. Gyakran előfordult, hogy információk csak az utolsó pillanatban derültek ki, illetve az e-mailekre nem mindig érkezett válasz időben. Ez egyébként Portugáliában általánosabb jelenség: a mindennapi ügyintézés sokszor lassabb és kevésbé kiszámítható, mint Magyarországon. Volt, hogy levelet vártam otthonról, és elveszett, vagy amikor hazaküldtem egy képeslapot, egy hónapig tartott, mire megérkezett. Érdemes ezt elfogadni, és egy kis rugalmassággal kezelni.

A közösségi élet szempontjából nagy segítséget jelentettek az ESN (Erasmus Student Network) és az ELL szervezetek. Rengeteg programot szerveztek, ezek különösen a félév

elején ideális alkalmak volt az ismerkedésre. Részt vettem velük például egy portói hétvégén, ellátogattunk a híres csempemúzeumba, és még a szörfözést is kipróbáltam az óceánparton. Portugália egyébként Európa egyik legjobb szörfös desztinációja, így ezt mindenképp érdemes kipróbálni.

A helyi portugálokkal kevésbé sikerült megismerkednem. Bár udvariasak és segítőkészek, nem tunk annyira nyitottnak az idegenek felé. Ugyanakkor a Católica egyetemen rengeteg nemzetközi diák tanul, így is nagyon sok különböző nemzetiségű embert ismertem meg. Ez az Erasmus egyik legnagyobb értéke: egy valóban nemzetközi közegben lehet élni és tanulni.

A városi buszok gyakran kiszámíthatatlanul járnak, és a forgalom is jelentős, ami késéseket okoz. A metrók ritkábban közlekednek, mint Budapesten. Az Uber viszont meglepően olcsó, így sokszor praktikusabb azt választani. Emellett a város gyalog is jól bejárható, bár a dombok miatt néha fárasztó. Ugyanakkor a kilátás mindenért kárpótol. Érdemes érkezés után minél hamarabb elkezdni a tömegközlekedési kártya, a Navegante intézését, mert 23 éves korig ingyenes, viszont sokáig tart az elintézése. 23 éves kor felett is hosszú sorokat kell kiállni az igényléshez, és várni kell a plastikkártya legyártására.

Az időjárás szintén érdekes tapasztalat volt. Lisszabon Európa egyik legnaposabb fővárosa, évente több mint 2800 napsütöses órával, viszont nagyon gyakoriak a hirtelen esőzések. Az időjárás gyorsan változik, ezért egy esőkabátot mindig érdemes magunkkal vinni, mert teljesen kiszámíthatatlan, hogy mikor ered el az eső.

A lakhatás a legnagyobb kihívások egyike. Lisszabon az utóbbi években nagyon népszerű lett a turisták és a digitális nomádok körében, ami jelentősen megemelte az albérletárakat. Emiatt fontos, hogy időben elkezdjen az ember szobát keresni. A legtöbb nemzetközi diák az Arroios környékén lakik, én is itt éltem. Ez egy jól megközelíthető, multikulturális negyed, sok étteremmel és bolttal, viszont zajosabb, mint más részek.

Az élet egyébként nem feltétlenül drágább, mint Budapesten. Az éttermek árai hasonlóak, az élelmiszerek pedig sok esetben olcsóbbak. Emellett Portugáliában erős a közösségi élet: gyakoriak az utcai fesztiválok, vásárok és szabadtéri események. A múzeumokba sok esetben havi egy alkalommal ingyenes a belépés, amit érdemes kihasználni.

Számomra egy kisebb negatívum volt, hogy a városban kevesebb a zöldfelület, mint Budapesten. Lisszabon sűrűbbnek és forgalmasabbnak tűnt. Ha viszont az ember nyugalomra vágyik, több lehetőség is van: a Monsanto erdő egy hatalmas zöld terület a város közelében, míg Cascais egy elegáns tengerparti város, amely körülbelül 40 percre található, és tökéletes egy hétvégi kikapcsolódásra.

Össességében a lisszaboni Erasmus félévem egy rendkívül gazdag és élményekkel teli időszak volt. Megtanultam alkalmazkodni egy másik kultúrához, fejlődtem szakmailag, és rengeteg új barátot szereztem. Bár voltak nehézségek, ezek eltörpülnek amellet, amit ez az élmény adott. Mindenkinek ajánlom, aki nyitott az új tapasztalatokra, és szeretne kilépni a komfortzónájából – Lisszabon erre tökéletes helyszín.